

MASSIFICACIÓ, 'NUMERUS CLAUSUS', PROBLEMES D'ACCÉS... ALGUNES ASSIGNATURES PENDENTS

La Universitat, a l'UVI

Aquest any ha estat especialment conflictiu per a les universitats. A l'aplicació generalitzada dels sempre polèmics «numerus clausus» s'han afegit els problemes en els accessos a les facultats escollides com a primera opció, que han provocat que un 36% d'estudiants comencin una carrera que no els interessa. I tot per mantenir el més lluny possible el fantasma de la massificació... Al mateix temps es consolida el projecte de la quarta universitat a Catalunya.

David Pallejà Rosich

Si bé es cert que les universitats dels Països Catalans no són suficients per cobrir la gran quantitat de demanda de places universitàries que hi ha per part dels estudiants, també ho és que aquesta demanda és excessiva per a les necessitats socials del moment en què vivim. Però, el problema és que tot aquest excedent de demanda no té gaires més possibilitats d'elecció tret de matricular-se en una universitat i començar una carrera, que normalment durarà uns cinc anys, si es vol accedir a una titulació de més alt nivell que el C.O.U. Hi ha una gran mancança de

carreres de curta durada (de cicle curt, de 2 o 3 anys) que donin una sòlida formació professional superior, mentre que hi ha un excés de grans titulacions universitàries, que ni garanteixen tot el coneixement intel·lectual que una carrera d'aquest tipus hauria de donar, ni aporten la preparació teòrico-pràctica que una carrera de cicle curt podria proporcionar. Resultat: tothom a matricular-se a la universitat, tothom a patir el mínim possible durant cinc anys per poder «penjar» el títol a la paret; títol que haurà d'«obrir moltes portes», segons diuen. Aquesta obsessió que es té al nostre país per les titulacions universitàries (a diferència de la resta dels països europeus, tot i que

les seves universitats gaudeixen de molta més tradició que la nostra), més el fet que cada vegada una major part de la societat té accés als estudis superiors, ha provocat que la demanda augmentés en una progressió geomètrica, mentre que l'oferta, amb prou feines, ho feia amb progressió aritmètica. Les nostres universitats, sigui per la raó que sigui, no poden absorbir i satisfer tota la demanda. I per evitar la massificació es recorre al *numerus clausus*.

Renovar-se o 'numerus clausus'

Nomes hi ha dues opcions possibles per a afrontar els més de 55.000 estu-

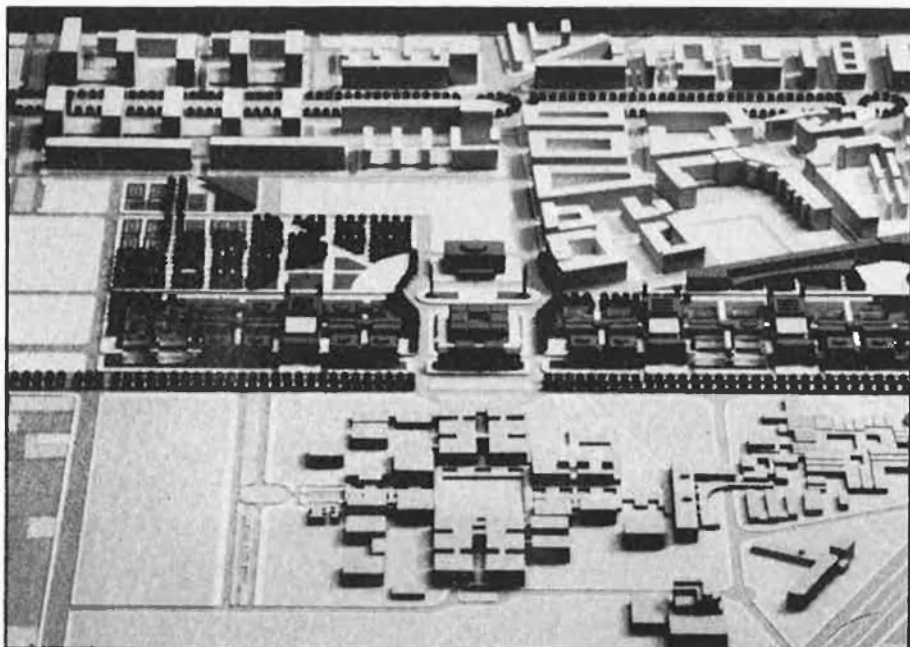
Facultats amb «numerus clausus»

Catalunya. Per primer vegada les tres universitats de Catalunya (la de Barcelona, l'Autònoma i la Politècnica) limiten en totes les seves facultats el nombre de places dels estudiants. En els últims anys la Politècnica era l'única que mantenia les portes obertes sense limitació.

Balears. No hi ha «numerus clausus».

València. «Numerus clausus» en les següents carreres:
UPV: Escoles Tècniques Superiors d'Enginyers. Belles Arts. Informàtica. Arquitectura Tècnica. Enginyeria Tècnica Industrial i Agrícola.

Universitat d'Alacant. Graduat Social. Medicina. Biologia. Infermeria. Òptica. Sociologia. Magisteri.

«El campus de l'avinguda dels Tarongers reestructurarà la Universitat de València».

dients que han sol·licitat entrar en una de les universitats dels Països Catalans: o s'amplia i es renova la universitat (cosa que s'hauria d'haver fet amb previsió ja fa anys), o es limita el nombre d'estudiants en les facultats en què hi ha més demanda i, per tant, més massificació. De fa anys, s'aplica el «numerus clausus», però enguany aquesta mesura ha estat la tònica general, sobretot a Catalunya.

De tots els estudiants que s'examinen de les Proves d'Accés Universitari (selectivitat) al Principat, un 85% aproven l'examen a juny. Però d'aquests últims, un altre 36% no es pot matricular en les facultats que volen perquè no arriben a la nota mínima establerta. A Catalunya, entre les tres universitats (la Universitat de Barcelona, l'Autònoma de Barcelona i la Politècnica de Catalunya) s'han ofert 30.581 noves places (1.952) més que l'any passat. Però només 23.178 estu-

dients han aconseguit plaça en la facultat que ells volien (primera opció), mentre que més de 8.000 estudiaran una carrera que no desitjaven en principi.

A València, de les 5.519 places que estaven a disposició dels estudiants el juny passat, només en van quedar 1.064 lliures per als 4.000 alumnes que es van presentar al setembre, de manera que quasi 3.000 estudiants s'han quedat sense plaça.

A excepció de l'Escola Universitària d'Infermeria, que es l'única de les Illes Balears que té «numerus clausus», a la universitat de les Illes Balears tots els alumnes que aproven la selectivitat es poden matricular lliurement amb la certesa que tindran lloc a qualsevol carrera de qualsevol facultat.

Ciències de la informació

Si en general aquest any es pot qualificar de polèmic i conflictiu quant als

Estudis de nova creació

Catalunya

Aquest any s'incorporen al sistema universitari de Catalunya les escoles de Turisme de Girona i la d'Infermeria de Santa Coloma de Gramenet (ambdues pertanyents a la UAB).

També s'iniciaran estudis de Podologia (a la UB) i d'informàtica en les escoles universitàries de Terrassa i Vilanova i la Geltrú (que pertanyen a la UPC).

València

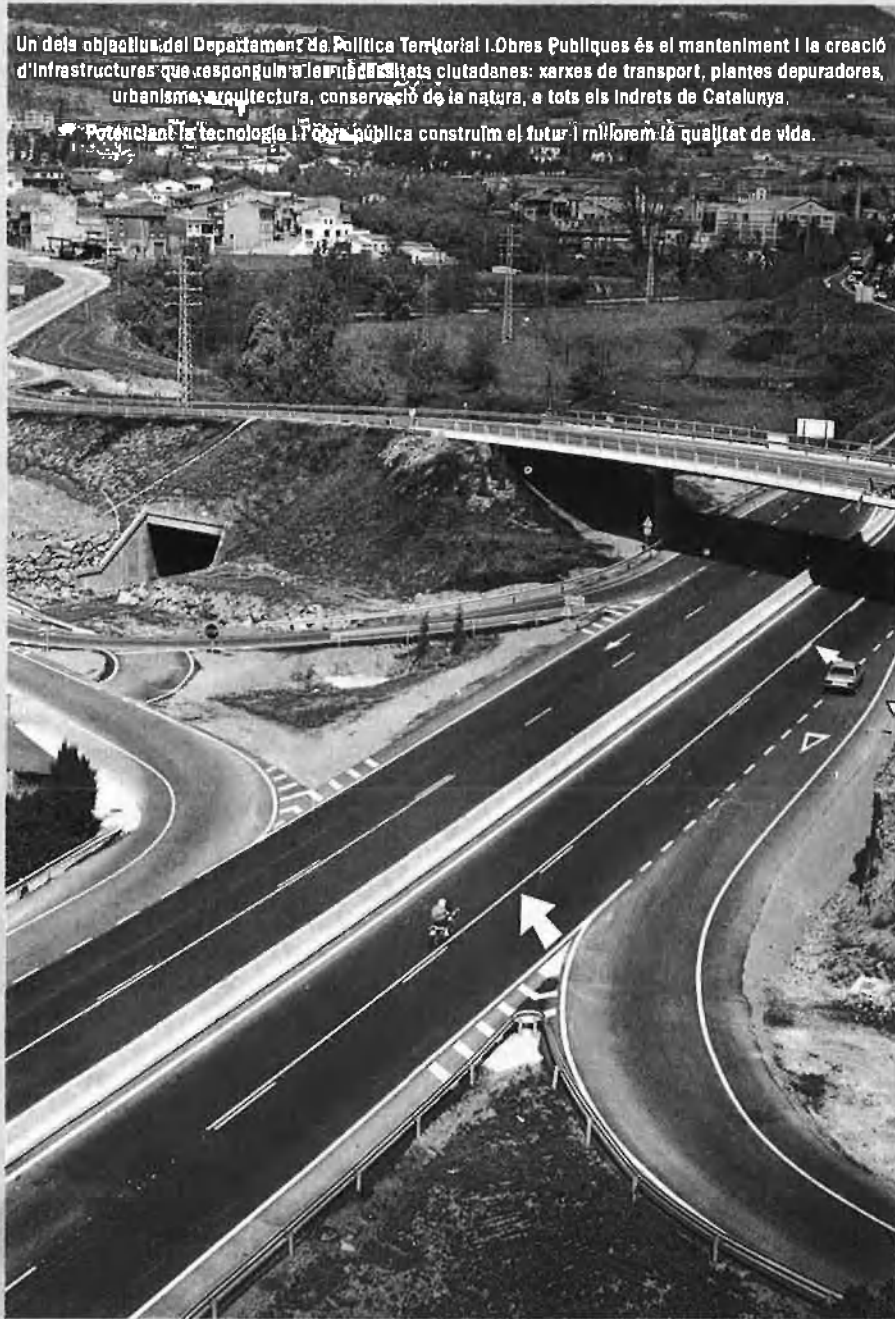
Enguany al País Valencià s'han creat dues noves escoles, la d'Obres Públiques i l'Escola de Topografia, amb 125 places cadascuna d'elles.

Balears

Per al curs 1990-1991 es posarà en marxa la carrera d'Enginyeria Tècnica en Telecomunicacions. I en anys futurs es crearan estudis de noves professions, com robòtica, enginyeria en nutrició, enginyeria del vidre i la ceràmica, etc.

accessos i les matriculacions, el cas de la facultat de Ciències de la Informació de la Universitat Autònoma de Barcelona es pot considerar caòtic. Aquí els problemes no han estat únicament els ocasionats pel «numerus clausus», sinó que, segons es va dir oficialment, «un error informàtic» ha tingut com a resultat que 700 estudiants amb una nota de selectivitat i batxillerat superior a la mínima necessària de 6,17 i inicialment acceptats, s'han quedat fora perquè a COU no van agafar l'assignatura de Matemàtiques. Una llei que s'ha aplicat aquest any per primer cop i que s'anul·larà l'any que ve obliga els estudiants a haver fet una opció o una altra segons sigui la facultat a la qual volen accedir. Lourdes Ríos és una de les 700 persones afectades i declara amb to de queixa que «si hagués sabut que necessitava les mates per fer periodisme les hauria agafat a COU, però en el nostre institut ningú no ens va dir res de tot això i ara no puc fer allò que vull tot i tenir una nota més alta de la necessària».

DESDOBLAMENT DE LA N-152 ENTRE A G. AFREDA I CENTELLES
Enllaç de Centelles

Un dels objectius del Departament de Política Territorial i Obres Públiques és el manteniment i la creació d'infraestructures que responguin a les necessitats ciutadanes: xarxes de transport, plantes depuradores, urbanisme, arquitectura, conservació de la natura, a tots els indrets de Catalunya.
Potenciant la tecnologia i l'obra pública construïm el futur i millorèm la qualitat de vida.

Construïm Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques

CATALUNYA 1000 ANYS

Milènni del naixement polític de Catalunya.

La quarta universitat

El Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya ja ha aprovat fa dies la proposta de creació de la quarta universitat de Catalunya, alhora que es potencien els centres universitaris de Lleida, Girona i Tarragona. La nova universitat tindrà una capacitat per a quasi 20.000 estudiants, però començarà provisionalment el proper curs acadèmic 1990-91 amb uns 4.000 alumnes repartits pels cursos de Dret, Graduat Social, Econòmiques, Ciències Empresarials i Ciències Socials. La universitat naix amb un caràcter clarament socio-econòmic, i servirà de «vàlvula de sortida» per a les facultats més congestionades de la resta d'universitats de Catalunya. A mig termini es convertirà també en un centre de creació de no-

Massificació o numerus clausus, la Universitat es troba en un atzucac.

Limitació de les places de primer curs en les principals facultats catalanes

Catalunya

Universitat Barcelona

Econòmiques	1.282
Dret	1.700
Filologia	1.017
Medicina	295
Geog. Història	1.350
Psicologia	800
Empresarials	1.600

Univ. Autònoma Barcelona

Ciències Informació	750
Dret	658
Filosofia i Lletres	440

Univ. Politèc. Catalunya

Informàtica	624
Arq. Tècnica	500
Enginy. tècnica industrial	650
Enginy. telecomunicacions ...	467

València

Medicina	400
Infermeria	511
Fisioteràpia	91
Odontologia	60
Empresarials	1.233
Magisteri	1.052
Graduat Social	800

Balears

No hi ha limitació.

A Catalunya hi ha el projecte d'una universitat privada, promoguda, entre altres, per ESADE i els Jesuïtes.

ves especialitzacions, en funció de les necessitats socials i laborals del moment.

És segur que la localització de la nova universitat es farà dins l'àrea metropolitana de Barcelona, però encara no s'ha decidit el lloc exacte. Ara només falta que el Parlament de Catalunya aprovi la llei per la qual s'ha de crear la universitat, però això no tindrà lloc fins després de les eleccions.

Al mateix temps, també hi ha el projecte de creació d'una universitat privada catalana, promoguda per diverses institucions d'ensenyament privat (com ESADE o l'Institut Químic de Sarrià) i religioses (com els Jesuïtes).

La competència d'Europa

Cada país europeu té el seu propi sistema d'ensenyament, i alguns són ben complicats, com l'alemany o el francès. Però el fet és que els principals paï-

sos de la CEE també apliquen el procediment del «numerus clausus» d'una manera encara molt més estricta de com es fa a les nostres universitats. A la República Federal d'Alemanya, per exemple, l'examen de selectivitat és molt més dur també, i s'ha de fer oral i davant d'un tribunal; o al Regne Unit, on hi ha una selecció no únicament acadèmica sinó també econòmica. Superat el nivell mínim requerit, sempre es pot trobar plaça en algun lloc del país, però si a més es té la butxaca plena, aleshores la plaça potser a Oxford o Cambridge.

També hi ha estudiants del nostre país que, o bé perquè no estan satisfets amb el sistema universitari o bé perquè volen ampliar estudis, fan la carrera a les universitats europees.

França té uns 3.000 estudiants de l'estat espanyol en les seves universitats. És la primera destinació estrangera dels

estudiants de l'estat. La República Federal d'Alemanya en té 1.400, i Bèlgica 426. Cal tenir en compte, però, que en aquestes dades estan inclosos els fills dels emigrants espanyols que ara són residents d'aquells països i que representen el 60% de les xifres anteriors.

En canvi, el nombre d'estudiants europeus que vénen a estudiar a les nostres universitats és aproximadament d'uns 900. La proporció entre els que se'n van i els que vénen està molt desfasada.

En conjunt, però, menys d'un 2% dels quasi 6 milions d'estudiants universitaris de la CEE estudien en una universitat d'un país estranger al seu. El país del qual surten més estudiants per anar a les universitats estrangeres és Grècia, que «exporta» 23.000 estudiants per tot Europa. El segueix Itàlia, amb uns 7.000 i després hi ha l'estat espanyol amb 6.000. □